

ת"ד 11705/08/17 - מדינת ישראל נגד גבריאלי בן מוחה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 11705-08-17 מדינת ישראל נ' בן מוחה

בפני כבוד השופט אלכס אחר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גבריאלי בן מוחה

הכרעת דין

א. כתב האישום ותשובת הנאשם:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ולפיו, ביום **4.11.16** סמוך לשעה **16:05**, נהג הנאשם רכב פרטי מסוג פורד מספר 43-469-75 (להלן: "רכב א'") בכביש 6 בנתיב השמאלי מבין שניים, מכיוון דרום לצפון, ק"מ 184.6 או בסמוך לכך.

הכביש במקום תקין, ראות טובה, אור יום, כביש דו סיטרי, שני נתיבים לכל כיוון, דרך שאינה עירונית. אותה עת, במקום הנ"ל, מאחורי ובכיוון רכב הנאשם, נסע אופנוע מסוג הונדה מספר 52-894-57 (להלן: "רכב ב'") שהיה נהוג בידי מוחמד קורד. במקביל ומשמאל לרכב ב', וכאמור מאחורי ובכיוון רכב הנאשם, נסע אופנוע מסוג סוזוקי מספר 13-315-70 (להלן: רכב ג') שהיה נהוג בידי אחמד ברכה. מאחורי ובכיוון רכבים ב ו-ג נסע אופנוע סוזוקי מספר 37-892-24 (להלן: רכב ד') שהיה נהוג בידי מוחמד דבש.

כעולה מעובדות כתב האישום ובהמשך למתואר לעיל, הנאשם נהג רכבו בקלות ראש, בכך שסטה עם רכבו לנתיב הימני ובעת שרכבים ב ו-ג ביצעו עקיפה והיו במקביל לרכב א, סטה הנאשם בצורה חדה שמאלה לנתיב השמאלי ופגע עם צד שמאל של רכבו בדופן ימין של רכבים ב' ו-ג' וחסם את דרכו של רכב ד' אשר התנגש ברכב הנאשם חזית אחור (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה הרכבים ניזוקו, הנאשם נחבל בגופו ונזקק לטיפול רפואי ואילו למעורבים נגרמו חבלות של ממש:

לאחמד ברכה נגרם שבר פריקה של ראש רדיוס, שבר ניתוק מינימלי, שבר מרוסק של אולנה, שבר של קצה עליון במפרק, שבר של משטח מפרקי, שבר L4 והוא עבר ניתוח בהרדמה כללית ושחזור שבר עם פלטה וקיבוע ברגים.

למוחמד קורד נגרם שבר גליל מרכזי באצבע 5, שבר בצלע 12, שבר רדיוס, שפשופים מרובים בבטן, בגב, בעכוז ובירך, בברך ימין חסר עור כ-4 ס"מ בקוטר והוא עבר שני ניתוחים בהרדמה כללית, שחזור שבר עם פלטה וקיבוע ברגים

וקיבוע אצבע 5 באמצעות מסמרים.

למוחמד דבש נגרמו שפשופים נרחבים באזור הברכיים ואמה שמאל.

לאור האמור, הואשם הנאשם בביצוע עבירות של **סטייה מנתיב נסיעה** - עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיפים 62(2) + 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 **והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף** - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

בתשובה לכתב האישום אשר הוגש ע"י המאשימה ביום 31.08.2017, אשר ניתנה יותר משנה לאחר הגשת כתב האישום וכחמישה חודשים לאחר הסדרת הייצוג, הודה הנאשם, באמצעות בא כוחו, בהימצאותו במקום ובזמן האירוע אך כפר בעבירות וטען **"שנהגי רכב ב' ג' וד' כמצוין בכתב האישום, נהגו בניגוד לחוקי התנועה וגרמו לתאונה המצערת"** (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 11-13). כשלושה חודשים לאחר מכן, לאחר שההגנה ביקשה ממומחה להגיש חוות דעת מטעמה, הוגשה בקשה מטעם הנאשם להוסיף על המענה לכתב האישום שנתן בדיון באופן שתתווסף טענה כי נהג רכב מסחרית שנסע ליד הנאשם בניגוד לחוקי התאונה אחראי גם הוא לתאונה בנוסף למעורבים. על כן, התיק נקבע להישמע בפניי ומדיון ההוכחות נתבררו הראיות הבאות.

ב. פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העידו לפניי הבוחן המשטרתי, השוטר אשר הגיע ראשון לזירה וכן שלושת המעורבים. כמו כן הוגשו מספר מוצגים וביניהם סרטון המתעד את התאונה, דוחות פעולה של הבוחן והדוח המסכם, לוחות תצלומים מזירת התאונה ביום התאונה, חישובים, שרטוטים ושחזורים שערך הבוחן, הודעת הנאשם וכן תיעוד רפואי של המעורבים לאחר התאונה.

עיקר עדות מר מוחמד דבש - העד הינו מעורב, רוכב האופנוע השלישי, דהיינו רכב ד. דבש סיפר כי נסעו **"בדרך לצפון, נסיעה רגילה, היינו שלושתנו ביחד בנתיב השמאלי בכביש 6, היה לנאשם רכב פורד פוקוס ואני ראיתי אותו שנוסע ימינה קצת, בכביש, במכה אחת עבר עלינו, על שלושתינו"** (עמ' 6 לפרו', ש' 22-24) עוד סיפר כי בעקבות התאונה נגרמו לו בכל הגוף **"רגליים וידיים, כוויות בדרגה 3"** וכן כי נגרם לו קרע בגיד ופגיעה בעצב ברגל שמאל (תעודה רפואית הוגשה בהסכמה ת/1).

בחקירתו הנגדית סיפר שהיו קבוצה של רוכבי אופנוע וכל 3 אופנועים רכבו יחד כאשר בשלשה שלהם הם נסעו **"לא אחד ליד השני. נסעתי רגיל, אני הייתי בצד השמאלי אחרון והם היו מקדימה"** (עמ' 8 ש' 2). דבש אישר כי ראה את רכב הנאשם ומימינו ראה **"רכב מסחרי, משאית"** (שם, ש' 6) אך הוא לא דיבר עם אף אדם בזירה. דבש עמד על דעתו כי נסע במהירות של 100-105 קמ"ש לכל היותר וכי נסעו **"בזהירות, מפחדים מהכביש ומפחדים על עצמנו, שומרים... נסענו בצורה שכל הרכבים יראו אותנו... אם אנחנו נמצאים באמצע, צד ימין או שמאל - הרכב שיהיה לידנו יראה אותנו... האופנוע קטן ויכול להיות שרכב לא יראה אותנו"** (שם, ש' 18-24).

עיקר עדות מר אחמד ברכה - העד הינו מעורב, רוכב האופנוע השני, דהיינו רכב ג. ברכה סיפר כי הוא זוכר את התאונה

"80%... היינו קבוצה, יצאנו מתחנת הדלק בכביש 6. כל אחד חיכה לשני, היינו 3 אחרי 3. כל אחד רחוק מהשני, עשינו כמו מעין משולש שאף אחד לא ייכנס בינינו ושכל רכב יראה אותנו" (עמ' 9, ש' 4-8). ברכה תיאר ש"היו 3 נתיבים ואנחנו היינו בנתיב השמאלי והנאשם היה ברכב בנתיב האמצעי והיה עוד רכב עם עגלה בנתיב ימין... הנאשם אולי היה בטלפון או כלב, משהו כזה, לא יודע מה ופעם אחת הוא הסתובב לאוטו עם העגלה לאט לאט, הוא לא ראה ואז נהדף עלינו, לצד שמאל, בפעם השנייה באופן מידי. לא הרגשנו עד שנכנסנו כולם ביחד, לא יכולנו לעשות כלום, אפילו לבלום... אני הייתי השני מבין שלוש האופנועים" (שם, ש' 12-18). בעקבות התאונה נשברו ידו, רגלו וגבו של ברכה, והוכנסו לו פלטינות (תעודה רפואית הוגשה בהסכמה ת/2).

בחקירתו הנגדית, הסביר שלא אמר בחקירה שהנאשם התעסק בכלב או בטלפון כי לא זכר הכל אבל מאז חוזרים אליו דברים לאט לאט. ברכה היה בטוח שהנאשם "לאט לאט מזגזג, הולך לצד ימין לאוטו ואז מסתובב אלי, לא תפסתי את הגז ולא יכולתי לבלום, הכל קרה בשניות" (עמ' 11, ש' 1-2). עוד טען בתוקף כי נסע "100-120 אולי 110 קמ"ש" (שם, ש' 14).

עיקר עדות מר מוחמד קורד - העד הינו מעורב, רוכב האופנוע הראשון, דהיינו רכב ב'. קורד העיד כי אינו זוכר את התאונה וכי בעקבותיה נגרמו לו כוויות מאצבעות הרגליים ועד החזה, הוכנסו לו פלטינות ביד וברגל והוא ספג פגיעת ראש כתוצאה משבירת הקסדה על ראשו (תעודה רפואית הוגשה בהסכמה ת/3). קורד סיפר כי הוא נסע ראשון בנתיב השמאלי לאחר שיצאו מתחנת הדלק בכביש 6 אולם הנאשם נכנס בו והוא לא ראה כלום.

עיקר עדות מר מיכה שלו - העד הינו שוטר התנועה אשר הגיע ראשון למקום התאונה, דוח פעולה שערך ביום 04.11.16 הוגש וסומן ת/4. בדוח כתב שבמקום האירוע היו רכב פרטי צמוד למעקה הבטיחות בצידו השמאלי של הכביש, אופנוע מפורק על הכביש, אופנוע נוסף זרוק על הכביש בשול הימני ואופנוע שלישי שעף מהגשר לשדה שמתחתיו כאשר "היו אנשי מד"א אשר טיפלו בפצועים. הפצועים לא היו במצב אשר יכלו לדבר. לדברי אחד מהרוכבים אשר היו עם האנשים הרכב סטה מהנתיב הימני והתנגש באופנוע". בעדותו בפניי, שב מיכה על הפרטים אותם רשם ואמר שהיו "3 אופנועים, אחד היה מרוח על הכביש בצד שמאל, ואחד מתחת לגשר" (עמ' 14 ש' 28). בתשובה לשאלת בא כוח הנאשם אמר מיכה שהיו עוד 2 רכבים ניזוקים. כאשר נשאל האם לקח פרטים מבעליהם אמר שכן "פורד פוקוס, סוזוקי אופנוע" (עמ' 15 ש' 5) ולאחר שבא כוח הנאשם אמר "אמרת שהיו עוד 2 כלי רכב חוץ מ-3 האופנועים ובדוח שלך רשמת רק רכב אחד" ענה מיכה "כנראה שהיה רק רכב אחד" ובהמשך הבהיר שאם בא כוח הנאשם אומר שהיה רכב נוסף ובאמת היה אז הוא לא לקח את פרטיו אבל הוא איננו זוכר "שהיה או לא היה. אני רשמתי מה שראיתי במקום התאונה" (שם, ש' 16-17).

לדבריו, המתנדב שהיה עימו באירוע לא רשם דוח משום שטיפל בעצירת התנועה ומשום שיש לו בעיית כתיבה.

עיקר עדות מר יהודה יוסף - העד הינו בוחן משטרה שגבה את הודעת הנאשם וערך את המוצגים ת/5א - ת/11.

בדוח פעולת הבוחן נרשם שבתאריך 06.11.16 "סמוך לשעה 16:20 התקבלה הודעה על תאונת דרכים קשה בכביש 6 ק"מ 184.6 לצפון בה מעורבים רכב פרטי ועוד שלוש אופנועים כאשר יש נהג אחד פצוע קשה ועוד שלוש פצועים קל" (ת/8) לאחר שהגיע הבוחן למקום האירוע מצא "כי אכן יש רכב פרטי מסוג פורד צמוד למעקה

בטחון בקצה שול השמאלי ושני אופנועים צפונית לרכב על הגשר... ועוד אופנוע נמצא מתחת לגשר בין מסלולים של כביש 6". לאחר בירור שערך הבוחן שכלל עריכת סקיצה רישום הממצאים והנזקים (ת/9), צילום תמונות הרכבים, שחרור הרכבים והגעה לבית החולים בו טופלו הנפגעים, הסתבר לו שהאירוע תועד במצלמות כביש 6 ועל כן, ביקש וקיבל את הסרטון שתיעד את האירוע (ת/5). בדוח צפיה בסרטון מתאריך 28.11.16 (ת/5א) רשם ש"בשנייה 12 של הסרטון ניתן לראות כי פרטית שנסע בנתיב השמאלי לכיוון צפון מתחיל בסטיה ימינה לעבר מסחרית עם נגרר שנסע בנתיב הימני ואז שובר שמאלה בצורה חדה ופוגע בשני אופנועים שהיו בנתיב השמאלי וחסם עוד אופנוע נוסף שהיה בנתיב השמאלי". כחודש וחצי לאחר הצפיה בסרטון, ערך הבוחן את הדוח מתאריך 08.01.17 ובו ציין כי מדובר "בדרך שאינה עירונית מהירות מותרת במקום התאונה עד 120 קמ"ש. כביש אספלט תקין יבש דו מסלולי שני נתיבים לכל כיוון אי תנועה בין מסלולים מעקה ביטחון מבטון בין מסלולים עד הגשר ובגשר מעקה ביטחון מברזל מימין מעקה ביטחון w מברזל נתיב נפרד לפניה ימינה לפני זירת התאונה" (ת/6 עמ' 2). כמו כן ציין שלנהג הפרטית יש שדה ראייה במראה חיצונית שמאלית למרחק של 286 מטר מדוד ואילו מהמראה הפנימית ניתן להבחין באופנועים ממרחק של 215 מטר מדוד. באשר לאופנועים, להם קיים 350 מטר שדה ראייה מלפני מקום התאונה ועד התאונה. הבוחן רשם את הנזקים שגילה שנגרמו לרכב הנאשם הכוללים: "מערכת מגע בדופן שמאל משמאל לימין, מאחור לפני מפיגעה באופנועים כולל: דלת קדמית שמאלית, כנף קדמית שמאלית, מראה חיצונית שמאלית נעקרה ממקומה. מערכת מגע בפניה קדמית שמאלית משמאל לימין מלפנים לאחר טמבון קדמי, פנס חזית בצד שמאל שבור, מערכת מגע באחור הרכב מאופנוע (ד) מאחור לפני כולל: טמבון אחורי, מכסה תא מטען, פנס אחורי שמאלי נעקר ממקומו" כאשר לאופנוע השלישי (רכב ד) נגרמו "מערכת מגע בחזית האופנוע מלפנים לאחור כולל: פרנגים בחזית, מזלג קדמי התעקם מלפנים לאחור, שפשוף דופן שמאל עקב התהפכות והחלקת אופנוע על דופן שמאל". בין הממצאים כתב שמצא "שברי זכוכית ופלסטיק מפוזרים במסלול השמאלי כולל שברי זכוכית ופלסטיק בין מסלולים מרכבים המעורבים". לאור הנזקים והממצאים הגיע למסקנה שהתאונה התרחשה "בין דופן פרטית (א) לדופן אופנועים (ב)+(ג) ובין חלקו האחורי של הפרטית (א) לחזית אופנוע (ד)... היה מגע בין פרטית לאופנועים (ב)+(ג)+(ד)" כאשר "מזג האוויר הראות והדרך ומצבם המכני של הרכבים המעורבים לא היו הגורם לתאונה שנגרמה עקב סטיה של נהג פרטית (א) מימין לשמאל ופגע באופנועים (ב)+(ג) וחסם דרכו של אופנוע (ד) וזאת ע"פ צפיה בסרטון וידאו שנמסר מכביש 6" (שם, עמ' 3 השני). את הנזקים שנגרמו כאמור לרכב הנאשם ולאופנועים תיעד באמצעות לוח תצלומים (ת/10) כאשר רכב הנאשם תועד בעיקר בתמונות 1-4 מהן ניתן להתרשם מהנזק החמור שנגרם לרכב בעיקר בצידו השמאלי, הן בדופן שמאל, הן בחזית הקדמית השמאלית והן בחזית האחורית השמאלית.

בעדותו בפני הבהיר שממצאיו נקבעו חלקם על פי הזירה וחלקם על סמך הסרטון שצולם על ידי מצלמות האבטחה של הכביש. הבוחן העיד שהנאשם "נסע בנתיב השמאלי מתוך 2 נתיבים בכיוון נסיעתו, בסרטון ניתן לראות רכב סוטה בהדרגה לנתיב הימני. כאשר רכב הפורד נמצא ב-2 הנתיבים הנהג ברכב הפרטי בולם ושובר הגה בחוזקה שמאלה מבלי שהיה מגע בין הפרטי למסחרי שנסע בנתיב הימני ולאורך כל הדרך צמוד לקו הצהוב, סמוך לשוליים. לגבי האופנועים, נסעו בנתיב השמאלי והיו מאחורי הרכב הפרטי. במהלך סטיית הרכב הפרטי שמאלה ניתן לראות היטב בסרטון שהרכב הפרטי מנגח את שני האופנועים והאופנוע השלישי פוגע בדופן שלו, או בדופן האחורי והרכב עצמו עף מעל הרכב... אימפקט היה רק בין האופנועים לרכב הפרטי שזה בנתיב השמאלי וחלקם עפו לשול השמאלי. כלומר לא היה שום מגע בין הרכבים המעורבים, מכל הרכבים, בנתיב הימני" (עמ' 18, ש' 13-4).

בחקירתו הנגדית השיב הבוחן מספר פעמים שטרם עדותו באותו בוקר הובאה בפניו חוות דעתו של המומחה מטעם ההגנה אולם הוא לא הספיק לעיין בה. לטענתו, ציין כי לא היה כל מגע בין רכב הנאשם למסחרית שמימיו משום ש"זה מה שקרה ורואים גם" (שם, ש' 32). הבוחן ציין שלא ידע שזוהי טענת ההגנה.

לשאלת בא כוח הנאשם סיפר הבוחן כי את הסרטון מכביש 6 קיבל בתאריך 28.11.16 (ת/א 5) אך בעת גביית הודעת הנאשם ביום 07.11.16 הציג בפניו סרטון של התאונה "דרך האינטרנט ולא היה במלואו, הופץ בכל אתרי האינטרנט והראו את זה גם בטלוויזיה אז הראיתי לו בפלאפון שלי ואמרתי לו טרם אקבל את הסרטון אני מציג בפניך סרטון" (עמ' 20, ש' 11-26).

הבוחן שב על ממצאיו וטען כי במקום התאונה קיימים 2 נתיבי נסיעה לכל כיוון. לדבריו, התייחס "רק למקום התאונה ולא בודק מה היה לפני. אני בודק את מקום התאונה, עשיתי צילומים ממרחק רב ממקום ההתמזגות ואין צורך להגיע לשם" (עמ' 22, ש' 4-5). את הסתירה עם דברי רוכב האופנוע שאמר שהיו שלושה נתיבים יישב בכך שהיה בזירה וראה שני נתיבים. הבוחן התייחס לטענת מומחה ההגנה שקבע את אשמת נהג הרכב המסחרי ואמר שניתן לראות בסרטון שקיימים שני נתיבים בהם הרכב המסחרי "נסע בנתיב הימני צמוד לשוליים, ורואים שני נתיבים ולא שלושה כפי שאתה אומר. רואים רכב שנוסע בנתיב השמאלי מסוג פורד סוטה בהדרגתיות לימין ואז שובר בצורה חדה שמאלה" (שם, ש' 18-20) כאשר לרכב המסחרי "אין לו מגע לתאונה" (ש' 23). הבוחן הבהיר שלרכב המסחרי לא היה שום קשר לתאונה "כי לא היה שום מגע בינו לבין הרכב לבין האופנועים... אולי העדות שלו חשובה אבל היא לא קשורה לתאונה" (ש' 27-29). עוד המשיך הבוחן ואמר שמסקנתו לא הייתה משתנה על סמך עדות כזו או אחרת מאחר וראה בעיניו בסרטון היכן ואיך נסע הרכב המסחרי. בהמשך אמר כי זה לא מהותי הטענה לנתיב אחד או שניים מאחר שהוא עצמו היה במקום וגם מאחר שנהגים שעוברים תאונה לא תמיד זוכרים את המקום הספציפי (עמ' 25, ש' 5-6).

הבוחן נשאל על הנזקים אותם תיעד ובפרט ביחס לנזק שתועד בתמונה מספר 3 בלוח התצלומים שם לדברי בא כוח הנאשם מתועדים שפשוטים. הבוחן הבהיר כי זהו איננו שפשוף וכלל לא תאונתי וכנראה שזהו בוך. בהתייחס לרכב המסחרי עמד הבוחן על טענתו כי רכב זה כלל לא נפגע ואילו היה נפגע, היה מצלם את הפגיעות. גם את הטענה של הנאשם ששמע מכה הדף באומרו "אם היתה מכה ברכב שלו בדופן ימין היינו רואים נזק... תסתכל טוב בווידאו שם רואים שהוא לא היה קרוב בכלל למסחרית. איך הגעת (דופן) אחורי? הרכב של הנאשם סוטה לימין פינה ימנית קדמית שלו ואז שובר שמאלה כך שלא יכול להיות מגע בין הרכב שלו לרכב המסחרי ואם היה היינו רואים נזקים" (עמ' 24, ש' 1-5). על הטענה כי מה שצולם בתמונה 3 נגרם כתוצאה משפשוף רכב הנאשם עם הרכב המסחרי אמר הבוחן כי לו היה שפשוף הרי שהנזק היה רוחבי ולא סימן אופקי כפי שניתן לראות בתמונה. כמו כן, שב הבוחן על מסקנתו כי רכב הנאשם הוא זה אשר חסם את דרכו של האופנוע השלישי וכי לטענה שלא שמר מרחק אין כל רלוונטיות "במהירות שהוא היה הוא לא היה יכל לבלום. המהירות שם המותרת היא 120" (שם ש' 11).

הודעת הנאשם:

נוסף על המוצגים אשר תוארו מעלה, הגישה המאשימה את הודעת הנאשם שנגבתה כשלושה ימים לאחר התאונה בתאריך 07.11.16 (ת/7). בהודעה זו ציין הנאשם כי אין לו צורך בעורך דין וכי הוא רוצה לספר כל מה שזכור לו מהתאונה. הנאשם סיפר שנסע "לכיוון צפון אני זוכר שנסעתי בנתיב השמאלי מתוך שני נתיבים לכיוון נסיעתי ובמראה פנימית ומראה חיצונית שמאלית ראיתי שני רוכבי אופנוע שנוסעים בנתיב שלי מאחורי וראיתי אותם מצמצמים לעברי. אפשרתי לשני רוכבי אופנוע אלה לעבור אותי כאשר אני נצמד לימין של הנתיב שלי בנתיב הימני הייתה משאית שנסע לפני ואז ראיתי שמשאית נכנסת לי לנתיב ובאותו רגע חזרתי לחלק השמאלי של נתיב שלי ואז שמעתי מכה והרכב שלי הסתחרר ופגע במעקה ביטחון בקצה שול השמאלי ונעצר" (ת/7, ש' 3-8). הנאשם סיפר שבמראות הרכב ראה שני רוכבי אופנוע נוסעים במקביל אחד לשני מאחוריו בנתיב השמאלי וכי נסע במהירות המותרת.

לאחר שהוצג בפניו סרטון התאונה ונטען כי הוא סטה מנתיבו ללא סיבה ופגע באופנועים שהיו מקבילים אליו ענה הנאשם שנסע "בנתיב שמאלי בצד ימין שלי הייתה משאית אני נצמדתי לימין בתוך הנתיב שלי ולא סטיתי מנתיב שלי בשום שלב" ולאחר שנשאל מדוע לא בלם כשהמשאית הייתה לפניו ובמקום זה סטה שמאלה אמר הנאשם שה"משאית הייתה לפני והייתה לי הרגשה שהיא נכנסת לנתיב שלי ואני לא יודע אם נכנסה או לא ולא סטיתי מנתיב נסיעתי" (שם, ש' 22-26).

ג. פרשת ההגנה:

עיקר עדות הנאשם - הנאשם, בחר להעיד בבית המשפט וסיפר שהוא נהג במקצועו ושבים האירוע, נסע בכביש 6 "בכביש שמתחבר לוואדי ערה, ראיתי שני אופנועים בצד שמאל שלי מאחורי עדיין לא הגיעו אליי, לאט לאט הם צימצמו את המרחק מהם אליי, לקחתי מעט יותר ימינה בתוך הנתיב שלי, והסתכלתי שוב שניה אחת לראות אם הם עוקפים אותי בפעם הראשונה שראיתי חשבתי שזה רכב, כי היה קצת חשוך היה חורף, חשבתי שבמרחק שראיתי אותם בפעם הראשונה שזה רכב, כשהם התקרבו ראיתי שזה שני אופנועים שנוסעים במקביל אחד לשני, לקחתי מעט ימינה בנתיב שלי הסתכלתי לראות אם הם עוברים אותי ושמעתי מכה בצד האחורי של הרכב עוד לא הספקתי להבין מה קורה הרכב הסתחרר" (עמ' 28, ש' 17-23).

בחקירתו הנגדית סיפר כי במשטרה "זכרתי לא ממה שרציתי לא הבנתי שום דבר התסריט של מה שקרה חזר לי בלילה, אם אני זוכר זה מה שאני זכרתי מה שהמוח באותו רגע שידר מה שהוא זוכר וזה מה שסיפרתי ליהודה... רק את מה שזכרתי אמרתי" (עמ' 29, ש' 26-30) ובהמשך הוסיף "לא ניתן להוסיף לקלטת של המוח שלי שום דבר יותר" (עמ' 30 ש' 5). לגרסתו, "הייתה לי בדרך שאני נסעתי במראה השמאלית ראיתי את האופנועים מצמצמים בצד ימין שלי היה רכב מסחרי נראה כמו משאית... והייתי צריך להיזהר ממנו וגם משני האופנועים שלא נפרדו, בתוך הנתיב שלי היה לי עדיין מקום להיצמד מעט לצד הימני של הנתיב שלי, ולאפשר להם לעבור בשנייה שהסתכלתי שמאלה שוב כדי לראות מה המרחק בין האופנועים שמעתי בום מכה הסתחררתי הרכב זגזג... הרכב המסחרי נסע בנתיב הימני ואני בנתיב השמאלי משמאל לרכב המסחרי... תוך כדי נסיעה קשה לי להיזכר כמה נתיבים היו מסומנים בכביש, אני מסתכל על האופנועים ועל המשאית אני נסעתי בנתיב שלי (שם, ש' 18-28)... הייתי משמאל למשאית, יכול להיות שבמרווח היה שול רחב יותר, לא יכול לזכור בוודאות אם היו שלושה נתיבים, לא זוכר דבר כזה, אני הסתכלתי על שני דברים האופנועים שהיו

מאחורי והמשאית בצד ימין שלי... (האופנועים-א"א) צמצמו 3 פעמים את המרחק והדריכות של הגוף שלי הייתה נו תעברו כבר, אני בתוך הנתיב שלי אם נסעו על השול אם היה עוד נתיב בצד שמאל שלהם לא זוכר בוודאות" (עמ' 31, ש' 9-16).

הנאשם לא זכר בוודאות דרך איזה מראות ראה את האופנועים אך התעקש שלאור היותו נהג מקצועי הוא יודע מתי להסתכל דרך איזו מראה. הנאשם התעקש שלא סטה לימין אלא נצמד לימין ושהרכב המסחרי היה לימינו אולם לא ידע לומר האם הרכב המסחרי היה בנתיב נפרד והפנה לסרט באומרו שאין לו מושג. לדבריו, הוא נזהר מהרכב המסחרי משום שהכביש היה בעיקול והוא יודע שלרכב המסחרי אותו חשב למשאית, יהיה יותר קשה להישאר בנתיב שלו ולכן הוא "נזהר שלא לגעת בחלק של הנתיב של המשאית". הנאשם המשיך והסביר שכשהוא סוטה הוא מסתכל על הכביש וכשבפעם האחרונה שהסתכל "בצד שמאל לאופנועים לראות אם עברו כל זה קורה בשנייה אחת לא יותר בשנייה שהסתכלתי שמעתי את המכה והחזרתי את העיניים למרכז הכביש" (עמ' 32, ש' 16-18).

לשאלת בית המשפט מדוע נצמד לרכב המסחרי אותו חשב כמשאית אמר הנאשם "לא נצמדתי, סטיתי מעט כדי לאפשר שול לאופנועים שהיו שיעברו כי הם נסעו במקביל אחד לשני, הם לא נסעו אחד אחרי השני... ולמרות שאפשרתי להם לעבור הם לא פגעו בי כשהסתכלתי בפעם השנייה במראה שם שמעתי את המכה, המכה לא מהם בכלל, הרכב שלי הסתחרר לא יודע למה הוא הסתחרר המכה הייתה מצד ימין שלי מהמשאית שנצמדתי אליה, שסטיתי לנתיב, אבל זה היה בתוך הנתיב שלי" (שם, ש' 21-25).

הנאשם עומת עם גרסתו במשטרה ואולם שב וחזר שאיננו זוכר במדויק, שקשה לו לזכור והפנה למתועד בסרטון. כאשר נתבקש לאשר שלא היה מגע בינו לבין הרכב המסחרי אמר "מהיכן אני יודע מי פגע בי" (עמ' 34 ש' 7). עוד ענה הנאשם שלא ראה תמרורים בדרך. הנאשם עומת עם מה שתועד בסרטון ואישר את המתועד עם הגרסה אותה מסר במשטרה ואולם כאשר נתבקש לאשר את הסיבה בגינה סטה בחדות לשמאל, שב לטעון כי הוא לא זכר במדויק והפנה לסרטון תוך שהוא אומר "זכרתי שבשנייה שהסתכלתי לראות אם האופנועים עברו אותי שמעתי בום מאחור ומאותו רגע איבדתי שליטה על הרכב" (עמ' 36, ש' 12-13). למרות זאת, כאשר נשאל מדוע בבית המשפט הוא טוען לראשונה על מכה מאחור כאשר הרכב המסחרי למעשה נסע לפניו, התנגד בא כוחו וטען כי הנאשם מעולם לא טען שהוא יודע מהיכן קיבל את המכה או מהיכן שמע אותה. לאחר התנגדות בא כוחו אמר "אני לא אמרתי שהמשאית פגעה או לא פגעה, לא יודע, שמעתי מכה הרגשתי איבוד שליטה זה הכל...אני זוכר ששמעתי מכה ואם זה היה משאית או מסוק לא יודע מה היה באותו הרגע" (עמ' 38, ש' 11-14)...אני גם בחקירה לא אמרתי שהיה לי מגע עם משאית אמרתי שהרגשתי מכה מה גרם לי לסטייה החדה הזו פתאום לא יודע (שם, ש' 21-22)... את המכה שמעתי מאחור בצד ימין של החלק האחורי של הרכב, אם אני נוהג בצד שמאל המכה בצד ימין בחלק האחורי שם שמעתי את המכה... דופן ימין אחורי" (עמ' 39, ש' 6-9). עם זאת, כאשר נתבקש להראות על תמונה 3 מלוח התצלומים (ת/10) היכן הנזק אמר הנאשם כי הוא לא יודע לפענח את התמונה אך הקיף בעיגול את "היכן ששמעתי את המכה כל החלק האחורי, לגבי הדיוק של המכה לא יכול לדעת...להערכתי זה הפגוש שהתנתק" (שם, ש' 19-20). סימון הנאשם על התמונה הוגש וסומן ת/12. בנקודה זו מצאתי להזכיר כי בא כוחו של הנאשם טען על תמונה זו בעת חקירתו הנגדית של הבוחן כי היא מתעדת נזק של שפשופים. ובחזרה לעדות הנאשם, לאחר שהצביע בתמונה על הנזק שנגרם כתוצאה מהמכה אותה שמע, ובמענה לטענת בא כוח המאשימה שלא היה מגע בינו לבין הרכב המסחרי אחרת היו לכך עדויות בהמשך נסיעת המסחרי שב הנאשם לאחת מטענותיו ואמר

"תסתכלי בסרטון, אני אף פעם לא טענתי שפגעו בי ולא טענתי מי פגע בי רק הרגשתי מכה" (עמ' 40 ש' 20).

עיקר עדות מר דורון פת - העד הינו עד מומחה מטעם ההגנה שערך חוות דעת מיום 12.02.19 (נ/1 השני). בחוות הדעת סקר המומחה את כתב האישום, תיק החקירה, עבודת הבוחן וממצאיו. המומחה ציין כי בתאריך 04.12.18, כשנתיים לאחר התאונה, ביקר במקום התאונה ומצא ש"עד למחלף עירון כביש 6 מחולק לשלושה נתיבים. במחלף נוספים שני נתיבים ליציאה ימינה מכביש 6 לכיוון כביש מס' 65. לאחר מכן הכביש נמשך למרחק מאוד קצר ככביש בעל 3 נתיבים, ואז הנתיב הימני מסתיים, ומתמזג שמאלה עם הנתיב האמצעי. בנקודה זו מותקנים משני צדי הכביש תמרורי 621, המודיעים לנהגים שהנתיב הימני מסתיים, ושעליהם לתת זכות קדימה לתנועה שבנתיב האמצעי [על פי תקנה 64(ו) לת"ת]. על הכביש מסומנים חצים בהתאם. על פי הסרטון שבו הונחה התאונה מתיק המשטרה, התאונה התרחשה בדיוק בנקודת ההתמזגות שבין הנתיב הימני לנתיב האמצעי" (נ/1 עמ' 6). בדיון בממצאים כתב המומחה שעין בתמונה 3 בלוח התצלומים וראה בה "נזק בדופן אחורית ימנית של הפרטית, שיכול להיגרם ממגע של רכב שהיה מימין לפרטית. בסרטון של מצלמת הבקרה של חברת דרך ארץ נראית הפרטית נוסעת בנתיב האמצעי מדרום לצפון, כשמימין לה בנתיב הימני נוסעת מסחרית לבנה גוררת עגלה נגררת. עם ההתמזגות של הנתיב הימני אל הנתיב האמצעי נוצרת התקרבות יתרה בין שני כלי הרכב, עד כדי קרבת מגע, ואז הפרטית נראית סוטה שמאלה בניסיון להתרחק מהמסחרית שנסעה מימין לפרטית. בשלב זה נוצרה ההתנגשות שבין דופן שמאל של הפרטית לבין שני האופנועים שנסעו בנתיב השמאלי. מיד אחרי ההתנגשות נראית הפרטית מסתחררת בכיוון סיבוב השעון, ופוגעת עם חלק אחורי במעקה הבטיחות שבצד שמאל של הכביש, וממשיכה למיקומה הסופי. האופנוע השלישי נראה מגיע בנתיב השמאלי, ואינו פוגע כלל בפרטית, שבשלב שהוא מתקרב הפרטית מפנה אליו את דופן ימין שלה, והוא פוגע באופנוע אחר שכבר נמצא במצב של שכיבה על הכביש, ומעיף אותו הלאה". לאור כל אלו קבע המומחה כממצא כי בכביש ישנם 3 נתיבים כאשר הנאשם נסע בתחילה בנתיב האמצעי אשר היה אמור להתמזג עם הנתיב הימני ולהפוך להיות נתיב ימני מתוך שני נתיבים לכיוון.

עוד קבע המומחה כממצא "בנתיב הימני מתוך 3 נתיבים נסעה מסחרית לבנה שגררה עגלה, ולפניה היו מוצבים משני צדי הכביש תמרורי 621, ביחד עם חצים מנחים מסומנים על הכביש, המורים לנהג המסחרית שהנתיב הימני מסתיים, וכי עליו לעבור לנתיב שמאלו, תוך כדי מתן זכות קדימה לתנועה שנעה בנתיב שמאלו. מהסרטון עולה שנהג המסחרית לא נתן לנהג הפרטית את זכות הקדימה, והמשיך בנסיעה מבלי לאפשר לנהג הפרטית להמשיך בנתיבו, והתקרב לפרטית עד כדי קרבת מגע. כתוצאה מכך נאלץ נהג הפרטית לברוח שמאלה, ובכך נגרמה התאונה. נהג המסחרית היה הגורם לתהליך התרחשות התאונה. מהסרטון עולה שנהג המסחרית הלבנה נעצר במקום התאונה, וניתן היה לחקור אותו, ולהאשים אותו באי מתן זכות קדימה, אך המשטרה נמנעה מלבצע זאת".

המומחה המשיך וקבע כממצא נוסף שניתן לראות "בסרטון בבירור שרוכב האופנוע השלישי לא התנגש בחלק אחורי של הפרטית, אלא התנגש ברוכבי האופנוע, חבריו לקבוצה. הממצא נתמך גם בגרסת הרוכב דבש מוחמד בהודעתו במשטרה. לאור האמור בסעיף זה, אין מניעה לקבוע שרוכב האופנוע השלישי דבש מוחמד, שלא פגע בפרטית אלא בשני חבריו רוכבי האופנועים, למעשה לא שמר מרחק, והחמיר את הפציעות שלהם. כלל לא ברור אם אלמלא אותה התנגשות של הרוכב השלישי בשני חבריו התאונה לא הייתה מסתיימת

בפציעות קלות, ולא בחבלות של ממש".

לסיכום, רשם המומחה כי נהג המסחרית לא נתן זכות קדימה לנאשם "ונוצרה התקרבות עד כדי קרבת מגע דבר שאילץ את נהג הפרטית לסטות שמאלה כדי להתרחק מהמסחרית שקיפחה את זכותו. בתמונה שצילם הבוחן המשטרתית נראה נזק בדופן ימין אחורי של הפרטית. בסטייה שמאלה של הפרטית, בהתרחקות מהמסחרית שמימין, נוצר מגע עם שני רוכבי אופנועים שנסעו בנתיב השמאלי, ומכאן החל תהליך התרחשות התאונה. בניגוד לקביעת הבוחן המשטרתית, הנזק בחלק האחורי של הפרטית נגרם מפגיע במעקה הבטיחות, ולא מפגיעת האופנוע השלישי".

בחקירתו הנגדית אישר המומחה כי לצורך תיק זה ביקר במקום התאונה ביום 04.12.18 ואולם הסביר כי לצורך נסיעות אחרות הוא עובר המקום התאונה רבות והוא מכיר את המקום (עמ' 42 ש' 8). כמו כן, הסביר שהתאונה "התרחשה באזור של המעבר משלושה לשני נתיבים" (עמ' 45 ש' 4) וכי לא ניסח עצמו טוב בחוות הדעת כאשר כתב בדיוק בנקודת ההתמזגות. המומחה העיד כי "הניסוח פה לא טוב ההתמזגות היא לא אירוע נקודתי של מטר אחד אלא דורשת מרחק של 200 מטר. בהמשך הפקח שהפעיל את המצלמה התמקד במקום ורואים באזור התאונה את הסימונים של הכביש שם מסומנים 3 נתיבים ורואים את החיצים על הכביש" (שם, ש' 9-7). לאחר מכן אמר "הכל מתחיל ונגמר בסרט של נתיבי ישראל מה שקורה ורואים בסרט זו התאונה" (שם ש' 27).

המומחה התבקש להסביר את הקביעה שלו לפיה האופנוע השלישי לא פגע ברכב הנאשם כי אם באופנועים האחרים ואמר שרכב הנאשם "מההתנגשות הראשונה (עם הרכב המסחרית לטענת המומחה - א"א) הוא מסתובב שמאלה ואז מסתובב ימינה (לאחר הפגיעה באופנועים - א"א) והאופנוע מגיע לדופן ימין שלו אבל אין פגיעה בדופן הימין של הפרטית, אחרי שהפרטית פינתה את המסלול האופנוע השלישי פגע באופנועים הראשונים" (עמ' 46, ש' 9-16).

המומחה הסביר מדוע אם היה מגע בין המסחרית לרכב הנאשם, לא רואים עדות לכך בנסיעת המסחרית לאחר מכן ואמר שהמסחרית נסעה במהירות דומה למהירות רכב הנאשם "וכאשר שני רכבים נוסעים במהירות דומה הספרות אומרת שהנזקים הם קלים". עד כאן נשמע פשוט. אולם המומחה הוסיף "כאן מדובר ברכבים שנסעו במקביל, התוצאה חמורה, כי רכב שנוסע ב-100 קמ"ש מקבל מכה בדופן ימין הוא יכול לאבד שליטה ומקבל מכה תזזיתית אשר מסיטה אותו" (שם, ש' 22-27).

באשר לקרבת המגע לה טען אמר המומחה ש"ברגע ההתנגשות הזום לא ממוקד ואני בעין לא יכול לראות לכן בוחן צריך לבדוק נזקים, בסרטון רואים את הקרבה, רואים את הסטייה כתוצאה מכך, אני לא יכול להגיד שאני רואה בעין את המגע אבל יש מושג שקוראים לו קרבת מגע" (שם, ש' 32 ואילך).

יתר מוצגי ההגנה:

בא כוח הנאשם הגיש את הודעתו של אחמד ברכה מיום 04.12.16 (נ/1). במשטרה סיפר ברכה שהיה "עם קסדה

סגורה ורכוסה וחליפה מלאה. אנחנו היינו שלושה אופנועים ונסענו בצד שמאל של הכביש. נסענו בכביש כמו משולש, כולנו נסענו באותו נתיב, נתיב שמאלי. מקדימה צד ימין היה מוחמד קורד, אני נסעתי קצת אחרי בצד שמאל, והיה דבש מוחמד קצת אחרי מצד ימין שלי. נסענו כך כדי שרכבים לא יעברו קרוב אלינו בתוך הנתיב. הגיע רכב פרטי מצד ימין שלי בצד ימין של הכביש שנסע בצד שלי, באותה מהירות שלי, הוא פגע במוחמד ראשון ואחרי זה פגע בי, אחרי זה אני נפלתי ולא ראיתי מה קרה" (נ/1, ש' 8-3). בהמשך סיפר כי נסע בהילוך רביעי מתוך 6 כלומר במהירות של כ-100 קמ"ש ושמהירות זו הייתה זהה לרכבים האחרים בכביש מאחר והמהירות המותרת היא עד 120 קמ"ש. ברכה מסר שראה את סרטון התאונה בטלפון בבית החולים וכי מצידו השני של הנאשם "היה עוד רכב מימין שלו" מאחר ובמקום התאונה יש "שלושה" נתיבים (שם, ש' 33-30).

ד. דיון והכרעה

"הכל מתחיל ונגמר בסרט של נתיבי ישראל מה שקורה ורואים בסרט זו התאונה" - דברי המומחה מטעם ההגנה.

אקדים ואומר שלאחר ששמעתי את כלל העדויות, בחנתי את מוצגי התביעה וההגנה וקראתי בעיון רב את סיכומי הצדדים, אני קובע שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

לא בכל יום נדרש בית המשפט להכריע גורלו של נאשם שהתאונה בה היה מעורב תועדה ואולם זהו המקרה המונח בפניי כעת. אבהיר כי ההכרעה איננה מבוססת על סרטון התאונה בלבד ואולם, הסרטון שהוגש סייע רבות להערכת העדויות, מהימנות העדים וקביעת הממצאים בנקודות השנויות במחלוקת.

ראשית, מי הם הרכבים המעורבים בתאונה? רכב פרטי בו נהג הנאשם ושלושה אופנועים. טוען בא כוח הנאשם שגם רכב מסחרי אשר נסע לימינו של הנאשם מעורב תאונה וכי המשטרה לא לקחה את פרטיו. אומר זאת בבירור לאחר הצפייה בסרטון, **אין המדובר לא ברכב מסחרי וודאי שלא במשאית, המדובר בג'יפ הגורר עגלה**. עובדה זו היא בעלת חשיבות יתרה לטענות הנאשם ואתייחס אליהן בהמשך. לענין טענת ההגנה שהיה מעורב בתאונה אך פרטיו לא נלקחו - מיכה שלו, השוטר שהגיע ראשון לזירה אמר בבית המשפט שהיו **"3 אופנועים, אחד היה מרוח על הכביש בצד שמאל, ואחד מתחת לגשר"** (עמ' 14 ש' 28). בעוד שעל הכביש היו שני אופנועים חוץ מהאחד שהיה מתחת לגשר. כלומר, מיכה אמר שהיו שלושה אך תיאר רק שניים ולכן לשאלת בא כוח הנאשם שהוא מניח שהיו עוד רכבים במקום אמר מיכה שהיו עוד **2 רכבים ניזוקים**. כאשר נשאל האם לקח פרטים מבעליהם אמר שכן **"פורד פוקוס, סוזוקי אופנוע"** (עמ' 15 ש' 5). לכן בא כוח הנאשם הטעה למעשה את מיכה כשאמר **"אמרת שהיו עוד 2 כלי רכב חוץ מ-3 האופנועים ובדוח שלך רשמת רק רכב אחד"** ולמרות זאת מיכה ענה **"כנראה שהיה רק רכב אחד"**. גם ההבהרה של מיכה **"אני רשמתי מה שראיתי במקום התאונה"** (שם, ש' 17-16) מצביעה על כך שמיכה לא פספס רכב ניזוק, אלא תיאר את כל הרכבים הניזוקים **שראה**, שניים בתחילת חקירתו הנגדית והשניים האחרים בהמשך החקירה ואכן בתאונה היו מעורבים 3 אופנועים ורכב פרטי. 4 כלי רכב. לא יותר, לא פחות וכך אני קובע.

כיצד התרחשה התאונה - על פי קו הגנת הנאשם:

אפתח בגרסת הנאשם אשר השתנתה לא מעט עם הזמן ואולם, גרסתו כפי שנמסרה כשלושה ימים לאחר התאונה, בטרם חשש הנאשם מכתב אישום (וככל הנראה גם מתביעה אזרחית) היא הגרסה המתיישבת עם המתועד בסרטון. כפי שתועד בת/7 בנוכחות בתו של הנאשם, הנאשם מסר שנסע בכביש 6, ראה אופנועים רוכבים מאחוריו, נצמד לימין של

הנתיב שלו כשמימינו הייתה מסחרית שנסעה לפניו ואז כשראה את המסחרית נכנסת לו לנתיב באותו רגע חזר לחלק השמאלי של הנתיב ואז שמע מכה שבעקבותיה הרכב שלו הסתחרר ופגע במעקה ביטחון בקצה שול השמאלי ונעצר. הבה ונקרא לה גרסה 1.

גם לאחר שהוגש כתב האישום כנגד הנאשם והוא נדרש לתת מענה לכתב האישום, ולאחר שהיה מספיק זמן לברר את עדותו וגרסתו של הנאשם, לא נטען דבר לגבי כל גורם נוסף, מסחרית או משאית, או מכה עלומה אשר סחררה את רכבו של הנאשם. אלא מאי, שהנאשם כפר באחריותו לתאונה ואת האחריות הטיל על המעורבים בתאונה באומרו כי אלו רכבו בניגוד לחוקי התנועה והם אלו שגרמו לתאונה. הנה נחשפת גרסה 2. כפי שניתן להיווכח, גרסתו של הנאשם במשטרה וגרסתו בכפירה בבית המשפט סותרת הן האחת את השניה ולמעשה, טענת הנאשם כי התאונה נגרמה בשל רוכבי האופנועים המעורבים מהווה עדות כבושה אשר איננה נתמכת כלל וכלל בסרטון. ככל הנראה סיבה זו היא שגרמה לנטישת גרסה 2 והוכחת גרסה 3 של הנאשם היא גרסת "המכה מאחור מהמסחרית".

כאמור, במהלך דיוני ההוכחות ניסתה ההגנה להוכיח או לעורר ספק שהנאשם נפגע ברכבו מאחור מרכב מסחרי שנסע לימינו וכתוצאה מפגיעה זו, איבד הנאשם שליטה על רכבו ופגע באופנועים שלשמאלו. אלא שגרסה זו רצופה היא חצאי אמיתות, שקרים וחורים כאשר הנאשם סותר עצמו יותר פעמים ממה שבית המשפט הצליח לעקוב.

סתירות בגרסאות הנאשם

במשטרה טען הנאשם שרק לאחר שחזר לחלק השמאלי של הנתיב שמע מכה ואיבד שליטה בעוד שבבית המשפט טען שנצמד לימין, שמע מכה ובעקבותיה איבד שליטה על הרכב וסטה לשמאל. במשטרה טען שהמשאית נסעה לפניו והוא רק נצמד לימין ולא סטה בשום שלב ולא הזכיר כי קיבל מכה מהמשאית. בפניי לעומת זאת, לשאלות ב"כ המאשימה התעקש שנצמד בתוך הנתיב ולא סטה אך לשאלת בית המשפט התעקש שלא נצמד למשאית אלא סטה מעט. בתחילה, ובניגוד למה שאמר במשטרה, אמר שקיבל מכה מהמשאית אולם לאחר מכן, התנער מגרסה זו ואמר שאיננו יודע מי פגע בו. פעמים אחרות בכלל אמר שלא היה מגע בינו לבין המשאית. לעיתים אמר שאיננו יודע מהיכן המכה ולעיתים אמר שהייתה בחלקו האחורי של רכבו. כמו כן, הנאשם שינה גרסתו באשר למספר הפעמים בהם התבונן באופנועים דרך המראות. לעיתים אמר 3 לעיתים אמר 2, לעיתים במראה השמאלית ולעיתים גם במראה הפנימית וגם בשמאלית. **למעשה, הנאשם משנה את גרסתו כל פעם בהתאם לשאלה הנשאלת, מתחמק ממתן מענה לנושאים מהותיים אך בסופו של דבר, אף גרסה איננה מספקת תשובה הגיונית מדוע התבונן לשמאל ונצמד או סטה לימין מלכתחילה כאשר הנתיב שלו מתמזג עם הנתיב שלימינו**. כמו כן, מדוע הנאשם המעיד כי הוא יודע להיזהר ממשאית ונזהר שלא לגעת בנתיב שלה, מחליט להיצמד דווקא לנתיב זה בו נמצאת משאית.

מגרסת הנאשם ברור כי הוא סבור שהאופנועים נסעו בנתיב שלו והוא זה שרצה לאפשר להם לעקוף אותו ואולם, גם על פי עדויות חלק מהמעורבים, גם לפי מומחה ההגנה וכן מצפיה בסרטון ניתן להיווכח בבירור שטרם ההתמזגות קיימים שלושה נתיבים לכיוון צפון והאופנועים נסעו בנתיב השמאלי והנאשם בנתיב האמצעי כך שהנאשם לא היה צריך לאפשר או לא לאפשר להם לעבור. למעשה, ככל שהנאשם לא היה מעוניין לעבור לנתיב השמאלי, הרי שלא היה לו כל עניין עם האופנועים אלא דווקא עם הרכב הנוסע בנתיב הימני שעתיד היה להתמזג לתוך הנתיב שלו. הנאשם היה שם לב לכך לו היה מרוכז בכביש, בסימונים עליו ובתמרורים המופיעים לצידו אך כפי שהעיד, לא זכר כמה נתיבים היו ולא ראה

תמרורים.

כפי שעלה מעדות הנאשם הוא הסתכל לא מעט פעמים במראות על מנת לראות את האופנועים ומעשיהם ואולם, נדמה כי הנאשם, שנהג בנתיב האמצעי, לא הסב ליבו לתנאי הכביש המשתנים, הסתכל במראות לנעשה מאחוריו למשך זמן רב יותר מהדרוש תוך כדי שהוא נצמד לימין. היצמדות הנאשם לימין נעשתה במקום בכביש בו הכביש גם מתמזג משלושה נתיבים לשניים וגם מתעקל ועל כן, לא הסב הנאשם את תשומת ליבו לג'יפ עם העגלה שנסע 10 שניות תמימות לפניו ובעצם מתמזג לנתיב שלו, לא האט את מהירות נסיעתו והתקרב בצורה מסוכנת לג'יפ. הנאשם שם לב לקרבה המסוכנת ולתאונה שתקרה מאוחר מאוד ועל כן, חתך בחדות שמאלה. סטיה זו היא שגרמה לתאונה עם האופנועים שנסעו משמאלו. כיצד יודעים אנו שהנאשם לא הסתכל כלל לימינו? העובדה שהנאשם מציין שחשש מהמשאית, יודע כנהג מקצועי שלמשאית קשה בסיבוב, יודע שלמשאית לוקח טווח רחב יותר וכהנא וכהנא. מה לא יודע הנאשם? שלא הייתה בכלל משאית אלא כאמור ג'יפ. אין בית המשפט צריך לציין שההבדל בין משאית לג'יפ כמוהו כמזרח למערב. לג'יפ אין כל בעיה בטווח בעיקול ורוב הנהגים, מקצועיים או לא מקצועיים כאחד, אינם חוששים מג'יפ. כל טענות הנאשם על חששותיו מהמשאית כראיה לכך שלא נצמד אליה נולדו במטרה להתחמק מהאישום. הא ותו לא.

אמנם נכון שעל הג'יפ הנוסע בנתיב הימני לתת זכות קדימה לרכב בנתיב שאליו הוא מתמזג ואולם, אין המשמעות שיעצור נסיעתו אלא שיתמזג. כפי שנראה בסרטון, הג'יפ נסע במהירות קבועה לפני רכב הנאשם כעשר שניות תמימות במסלול הימני. רק מעט לפני ההתמזגות, הגיע רכב הנאשם במקביל לג'יפ, ככל הנראה מתוך רצון להגיע לפני הג'יפ שגורר עגלה להתמזגות או מתוך חוסר תשומת לב לתנאי הכביש. עם זאת, כפי שניתן לראות בסרטון, זהו הנאשם אשר לא איפשר לג'יפ להשלים את ההתמזגות ולא הג'יפ שלא כיבד את זכותו של הנאשם כפי שטוען המומחה מטעם ההגנה.

באשר לחוות דעת המומחה מצאתי לדחות את מסקנותיו מכל וכל ולמעשה, גם את ממצאיו כאשר מומחה ההגנה נתפס לידי טעות באשר למהם ממצאים בשונה ממהן מסקנות. מומחה ההגנה רשם כממצא שנהג הרכב המסחרי לא נתן זכות קדימה, רשם כממצא את נהג הרכב המסחרי כגורם לתאונה וכאחראי לתאונה ולתהליך התרחשותה, רשם כממצא שניתן היה להאשים את נהג הרכב המסחרי באי מתן זכות קדימה, רשם כממצא שרוכב האופנוע השלישי כלל לא התנגש ברכב הנאשם אלא באופנועים האחרים, לא שמר מרחק והחמיר את פציעותיהם ולבסוף, רשם כממצא שאלמלא התנגשות האופנוע השלישי בחבריו, התאונה הייתה מסתיימת בפציעות קלות ולא חבלות של ממש. ממצאים אלו שפורטו אינם ממצאים כלל וכלל אלא לכל היותר מסקנות המומחה. מסקנות אותן בית המשפט צריך לקבוע אולם, גם מסקנות אלה, אינן מגובות ואף הנספחים אותם צירף המומחה לחוות הדעת סותרים מסקנות אלה מכל וכל.

לעניין זה מצאתי לנכון להפנות לנספח א' לחוות דעת מומחה ההגנה אשר צירף מספר תמונות מוקפאות מהסרטון שנתקבל מכביש 6. כאמור, ניתן לראות כי תצלום מס' 1 הינו "תמונה מוקפאת מהסרטון שנייה 08" כאשר בתצלום ניתן לראות כי כבר אז הג'יפ נוסעת בנתיב הימני מבין שלושת הנתיבים לפני הנאשם הנוסע בנתיב האמצעי. כל זאת, כאשר בשמונה השניות שהקדימו כאמור את התצלום, ניתן להיווכח כמה לפני נוסע אותו ג'יפ. למעשה, בחוות דעתו מתעלם גם מומחה ההגנה ממה שהתרחש מספר שניות טרם התאונה וכפי שצייתי קודם לכן, 10 שניות שלמות בסרטון נסע הג'יפ לפני רכב הנאשם. בתצלומים 3-5 ניתן להיווכח שהג'יפ נותר בסמוך לשולי נתיבו כל העת וכי האופנועים היו

צמודים לשול הנתיב השמאלי ואלמלא הצמדות הנאשם לנתיב הימני, הרי שלא הייתה נוצרת כל קרבה בינו לבין הג'יפ. אולם, הנאשם שלא שם ליבו למתרחש בימינו, נצמד לימין במקום להאט את מהירותו, או להגביר את מהירותו ולהיצמד מעט יותר לשמאל או אפילו לנסוע מעט על הנתיב השמאלי מקום בו דווקא האופנועים הם אלו שהשאירו מקום רב בנתיב שלהם. בכך מצאתי לנכון לדחות את טענת מומחה ההגנה כי האחריות לתאונה ולגרימתה הינה של נהג המסחרי אשר קיפח את זכותו של הנאשם. **לזכות הקדימה של הנוסע בנתיב האמצעי בעת התמזגות עם הנתיב הימני לא היה ולא מאום עם התנהגותו של הנאשם בכביש כפי שתועדה.** הנאשם החל בעקיפת הג'יפ בסמוך מאוד עד מאוד לנקודת ההתמזגות אך לא השלים עקיפה זו וחלף התמקדות בנעשה לימינו, התמקד דווקא בנעשה לשמאלו ונצמד לימינו ללא כל סיבה עד שלא שם לב שהוא עתיד להתנגש בג'יפ. במטרה למנוע זאת סטה בחדות לכיוון השני וגרם לתאונה.

כמו כן, מצאתי לנכון להפנות לתצלום מס' 9 באותו נספח המתעד את מיקום רכב הנאשם ביחס לאופנוע השלישי שבריר שנייה טרם פגיעת האופנוע ברכב הנאשם וכן לתמונה 2538 בת/11 בה מתועד הנזק שלא יכול היה להיגרם ממעקה הביטחון או כל גורם אחר מלבד כנראה אופנוע. כאמור, גם מצפייה בסרטון (ת/5ב) בשניות 13-15 ניתן לראות בבירור להיכן "עפו" שני האופנועים הראשונים ומי פגע גם באופנוע השלישי בכך שחסם את דרכו. בזאת מצאתי לנכון לדחות את מסקנת המומחה באשר לכלי הרכב בו פגע האופנוע השלישי וכך גם את המסקנה הבלתי מבוססת, שלא לומר הזויה, שרוכב זה הוא אשר החמיר את פגיעותיהם של חבריו.

באשר לנזק שנגרם לפגוש האחורי הימני ברכב הנאשם, הרי שמצירוף תצלומים 9 ו-10 לנספח, ניתן לראות היכן פגע האופנוע השלישי ועל כן, בנקודה זו מצאתי לנכון לקבל את מסקנת הבוחן ולדחות את מסקנת המומחה. בנוסף, מקובלת עליי עדות הבוחן שאילו מה שתועד בדופן הימני אחורי כפי שניתן לראות בתמונה 2537 בת/11 היה נגרם משפשוף עם הג'יפ, הרי שהנזק היה נראה אחר. מנספח א' ומהסרטון, ניתן לראות שהפגוש האחורי התנתק בין אם כתוצאה מפגיעת האופנוע השלישי ובין אם כתוצאה מפגיעת הרכב במעקה הביטחון ולכן, גם מסיבה זו אני דוחה את הטענה לשפשוף עם הג'יפ שבא לידי ביטוי בתמונה 3 ללוח התצלומים (תמונה 2537 בת/11) כפי שטוענים הנאשם והמומחה מטעמו.

את קביעותיו של המומחה לעניין מספר הנתיבים ומיקום התאונה מצאתי לקבל מאחר והדברים ברורים הם בסרטון. לעומת זאת, הסבריו הנוגעים להיעדר ראיות התנגשות בהמשך נסיעת הג'יפ אינם מקובלים עליי. כאשר רוצה המומחה להסביר מדוע הג'יפ ממשיך לנסוע כרגיל עונה הוא שבשל המהירות הדומה בה נסעו הג'יפ והנאשם הרי שמדובר בנזקים קלים. באותה נשימה ממשיך המומחה ואומר איך שפשוף שבין הג'יפ לנאשם (אם בכלל הייתה וכאמור אני קובע שלא) גורמת לתוצאה חמורה, נותנת מכה תזזיתית (?) ומסיטה את הנאשם מידית בצורה כה חדה שמאלה. הסבר יפה, אך איננו משכנע ואיננו מסביר השפעה כה גדולה וניכרת על הנאשם, והיעדר השפעה כלל על הג'יפ. כפי שציין בעצמו, מהסרטון איננו יכול לראות מגע אלא זהו תפקידו של הבוחן בבחינת הנזקים במקום. כפי שתואר, הבוחן היה במקום, תיעד נזקים וכל מה שתיעד הוא שהיה. טענת ההגנה לנזק או גורם נזק ברכב אחר נדחתה על ידי בתחילת הכרעה זו.

כפי שעולה מניתוח העדויות, עדויות המעורבים נמצאו אמינות, מדויקות ולא מעצימות. בא כוח הנאשם ביקש להגיש את הודעת המעורב ברכה במשטרה לשם הצבעה על סתירות, אך לא רק שלא מצאתי כל סתירות להיפך, גרסתו חודש

לאחר התאונה עלתה בקנה אחד עם גרסתו בבית המשפט ולמעלה מכך, גרסתו עלתה בקנה אחד עם אופן התרחשות התאונה כפי שנקלטה במצלמות ותועדה בסרטון.

עדות הבוחן, על אף היעדר ציון בסיס ההתרחשויות ועל אף שלא הלך מספיק מקום לאחור טרם התאונה כך שטעה לחשוב שמדובר בשני נתיבים, הרי שיתר מסקנותיו מבוססות ולא מצאתי בטעותו לענין מספר הנתיבים שהיו 200 מטר טרם התאונה כדי לעורר ספק באשמת הנאשם וכך אני קובע. מנגד, עדות הנאשם, מועצמת, שקרית לחלוטין ואיננה מתיישבת עם גרסאות אחרות של הנאשם עצמו כמו גם סותרות לחלוטין את הנראה בסרטון. עדות המומחה מטעמו, על אף שצדק במספר הנתיבים, הרי שיתר חוות דעתו מוטת, מוטעת ואיננה מבוססת.

כאשר חפץ המומחה לתאר התנגשות, הוא רושם מגע והתנגשות ומשייך נזקים ואולם, כאשר המדובר בקרבת הנאשם לג'יפ, הרי שיש "קרבת מגע" והנזק לדופן "יכול להיגרם" מהמסחרית. מסקנות אלו אינן מקובלות עליי ואני דוחה אותן. על אף קרבת הנאשם לג'יפ, לא היה כל מגע בינו לבין הג'יפ ועל כן, הנזק שנגרם לא יכול היה ולא נגרם כתוצאה מרכב זה.

יתרה מכך, אפילו הייתי מקבל את הטענה שהנאשם נפגע מהג'יפ (שאינני יודע בידי מי נטענת, הרי הנאשם חוזר בו פעמים כה רבות שאינני יודע כבר מה הוא טוען כלפי הג'יפ אותו הוא מכנה משאית), הרי שגם אז הייתי קובע את אחריותו של הנאשם לפגיעה זו לאור מה שנותח ונקבע מעלה באשר לנהיגתו של הנאשם טרם ההתמזגות ובמהלכה.

טענות נוספות שעלו על ידי ההגנה נוגעות למחדלי חקירה ותיעוד האירוע:

טוען בא כוח הנאשם והמומחה מטעמו כי נהג המסחרית נהג שלא כחוק וגרם לתאונה אך פרטיו לא נלקחו והוא לא מסר עדות. יובהר - הג'יפ לא היה מעורב בתאונה ולא גרם לה. אולי הבחין מה גרם לחוסר תשומת ליבו של הנאשם אשר נסע לידו, אך אולי גם לא. משלא היה מעורב בתאונה, לא נלקחו פרטיו במקום על ידי מיכה שלו. ייתכן, כי במעמד לקיחת הפרטים כבר לא היה במקום האירוע כפי שניתן להתרשם מת/5. כמו כן, מצאתי לקבל את הסבריו של הבוחן בחקירתו הנגדית בנקודה זו בשאלה מדוע לא נלקחו פרטיו של הרכב מכביש 6.

מכל מקום, כפי שנפסק בע"פ 54/11 פלוני נ' מדינת ישראל:

"כמעט אין לך מקרה בו לא ניתן לנקוט בצעדי חקירה נוספים, ובכל תיק ניתן להצביע על מחדלי חקירה כאלו ואחרים. אך השאלה היא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר ועד כמה ה"אין" מכרסם ממשקל ה"יש", והאם היעדר ראיה הנובע ממחדל חקירתי יכול לסייע לנאשם בביסוס ספק סביר שתוצאותיו זיכוי ... לא זה המקרה שבפנינו". לאחר שסקרתי את כל הראיות שהונחו בפני בית המשפט, לא נותר בליבי ספק סביר באשר לאחריות הנאשם.

לענין הרשלנות אותה מנסה בא כוח הנאשם להטיל על רוכבי האופנועים אציין כי אני מקבל את הסברם לענין הרכיבה האחד ליד השני. כפי שהסבירו וכפי שידוע לכל הנוהג בכבישים, האופנוע הוא כלי קטן וצר אשר לעיתים רבות נהגי הרכבים האחרים מפספסים אותם בעת שהם מסתכלים במראה. לכן החליטו רוכבי האופנוע לרכב האחד ליד השני כדי

"שכולם יראו אותם" למען שמירה על בטיחותם. אני מוצא שעדותם בעניין זה הייתה אמינה והגיונית ולמעשה למרבה הצער פעולה זו לא הגנה עליהם הפעם, אך מצפייה בסרטון, פעולה זו לא גרמה לתאונה כלל וכלל. כפי שכבר נכתב, למרות הרכיבה האחד ליד השני, הותירו האופנועים מקום רב בנתיבם השמאלי בו נסעו כך שלטענת ההגנה על היות הנאשם בין הפטיש לסדן אין ולו כלום. התאונה נגרמה עקב סטיית הנאשם בחדות על האופנועים. אילו היה מתקן הנאשם את היצמדותו לימין בהיצמדות רק מעט לשמאל, או אפילו נהיגה על מקצת הנתיב השמאלי והתאונה הייתה נמנעת כליל. כל אלו הם תרחישים אפשריים. מה שברור הוא שאילו הנאשם היה מסב תשומת ליבו לנעשה בכביש בכלל ולנעשה בימין בפרט, הרי שלא היה נצמד לימין, לא היה סוטה בחדות לשמאל ולא היה גורם לתאונה המחרידה.

אחרית דבר

בעוד שעדויות התביעה אמינות עליי, מגובות בדוחות, מגובות בסרטון ובעלות הגיון פנימי, הרי שטענות ההגנה אינן יוצרות ספק סביר, ואילו הנאשם סותר עצמו רבות בנקודות מהותיות ומתחמק ממתן מענה בנקודות רבות אחרות. בנוסף, גרסת הנאשם שנאלץ להיצמד לימין על מנת לאפשר לאופנועים לעקוף אותו איננה מתיישבת עם המציאות. בא כוח הנאשם ניסה להיתלות "בקרב מגע" זו או אחרת ואולם מצאתי שגרסה זו הינה גרסה כבושה אשר נוצרה לראשונה כחודש לפני דיוני ההוכחות וכשלושה חודשים לאחר המענה לכתב האישום ורק לאחר שנתבקשה חוות דעת מומחה אשר יצרה טענה זו לראשונה. למעשה קרבת המגע הנטענת קיימת רק בחוות דעתו של מומחה ההגנה ללא כל ביסוס. כמו כן מצאתי שגם בטענה לרשלנות המעורבים אין כדי לבסס ספק סביר בדבר אשמת הנאשם.

לאור כל האמור, אני מרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים